

спокойна и возблагодарена.

Колко ся радуваме когда гледаме нѣкого че-
вѣка, кого-то мы содѣлахме щастлива! Въ що тя пол-
зува твоє-то богатство, когда не спомоществувашъ
твоему брату? Живѣй у палаты, облачайся яждъ
пін довольно. Мысли обаче колцина не имать поне
хлѣбъ да ядать. Не чекай всегда да призываешьъ твоя-
та помошь. Иди, предвари потребы-те на злощас-
тны-те, и знай какъ благодѣяніе-то, когда става не-
надеждо, возблагодарява повече нежели когда ся
проси. Когда ся одолжавашъ струвай го сось до-
бро сердце. Употреблявай веселіе и радость, и ста-
райся, колко-то можешъ, да утѣшавашъ онаго, ко-
го-то утѣснява злополучіе-то. Начинъ-атъ на bla-
годѣяніе-то чини исто-то, кое-то чини и благодѣя-
ніе-то. Не укорявай никогда благодѣяннаго ради
благодѣянія що му си сториль, хотя и не благо-
дарнаго чловѣка да си благодѣтелствувалъ. Когда
убявлявашъ твои-те камъ благодѣянія, оправдавашъ
непризнателность-та му. Когда укорявашъ за твои-
те благодѣянія плаща ти ся мѣда-та. Да благодѣ-
телствуваме безъ надежда воздеянія. Благодѣяніе-то
не ся заборавя никогда. Ако отъ признателность-
та не ни са плаща заплаща ни ся отъ возблаго-
дареніе-то на наша-та душа. Кой-то чини bla-
годѣяніе сось намѣреніе да му ся заплати чрезъ
признателность-та, таковыи чини това за един-